

Η ΠΑΛΗΕ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 26 Μαρτίου 1972
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν: 20.30 - 21.00

τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦ ἡ ΚΑΒΙΩ ΔΕΝ ΔΡΑ ΟΥ.

159ⁿ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χτές εἶχαμε τὴν ἐθνικὴ ἑορτὴ Γιάγιο, 25 Μαρτίου καὶ ἔχομε ὑποχρέωσι ν' ἀπαντήσωμε σέ κάποιον ἀκροατὴ μας ποὺ θέλει νά μάθῃ ἀπὸ ποτε καθιερώθηκε ἡ 25η Μαρτίου ἐπισημῶς σάν ἑθνικὴ ἑορτὴ.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Αὐτὸ κι' ἐγὼ θά ἤθελα νά τό μάθω.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Δέν εἶναι δύσκολη ἡ ἀπάντησις σέ τέτοιο ἐρώτημα. Ξέρομε ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν ὅτι τὴν ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴν εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου τοῦ 1821, ὁ ἐπίσκοπος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ὕψωσε τὸ παραπέτασμα τοῦ ναοῦ σάν λάβαρο καὶ ἐκήρυξε τὴν Ἐπανάστασι... Τέσσερις μέρες νωρίτερα, τὴν εἰκοστὴ πρώτη Μαρτίου, ἐκηρύχθηκε ἡ Ἐπανάστασις στὴν Καλαμάτα. Κι' αὐτὸ εἶναι ἱστορικὰ ἐξακριβωμένο. Ὅμως ἔχομε ἕνα ἱστορικὸ ἔγγραφο, ἕνα ντοκουμέντο μέ χρονολογία 26 Μαρτίου 1821, τὴν ἐπομένη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ὑπογραφές δύο ἐπισκόπων τοῦ Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Προιοπίου ἐπισκόπου Κερνίτσης, καθὼς καὶ δύο ~~ἐπισκόπων~~ Πατριῶν τοῦ Μπενιζέλου Ρούφου καὶ τοῦ Ἀνδρέα Ζαῖμη.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τό ἔγγραφο αὐτό τί λέει ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶναι ἓνα ἔγγραφο πρὸς τόν πρόξενο τῆς Ἀγγλίας στήν Πάτρα τόν ἐγγλέζο Γερῆν καί εἶναι μιὰ επίσημη ἀναγγελία τῆς Ἐπιναστάσεως τοῦ 21. Ἄρκει νά σημειώσης ὅτι αὐτό τό χαρτί ἀρχίζει ὡς ἐξῆς : Ἐπιλαμπρότατε κόνσολε τῆς Μεγάλης Βρετανίας.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί βρέθηκε αὐτό τό ἔγγραφο ; Ὑπάρχει ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βεβαίως ὑπάρχει. Βρέθηκε στά ἀρχεῖα τοῦ Προξενείου τῆς Ἀγγλίας στήν Πάτρα καί ὁ ἐπόμενος πρόξενος, ὁ διάδοχος τοῦ Γερῆν, τό παρέδωσε στήν οἰκογένεια Ζαῦμη, πού τό ἔδωσε ἀργότερα στήν Ἑλληνική Κυβέρνησι γιά τό ἀρχεῖο τοῦ Ἀγῶνος.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί εἶπες ὅτι αὐτό τό επίσημο χαρτί ἔχει ἡμερομηνία : 26 Μαρτίου 1821.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄκριβῶς. Φυσιῶς δέν ὠρίσθηκε ἀμέσως ἡ ἡμέρα τῆς 25 Μαρτίου σάν Ἐθνική Ἑορτή. Αὐτός ὁ επίσημος καθορισμός ἔγινε μετά δεκαεπτὰ ὀλόκληρα χρόνια, στά 1838, ὅταν ὁ Ὀθων εἶχε πιά μεταφέρει τήν πρωτεύουσα τοῦ νέου Κράτους στήν Ἀθήνα - αὐτό ἔγινε στά 1834 - καί στά 1838, μ' ἓνα βασιλικό διάταγμα τοῦ Ὀθωνος, καθιερώθηκε ἡ 25 Μαρτίου σάν ἔθνική ἑορτή καί ἐφορτάσθηκε μέ δοξολογία στήν μικρή ἐπικλησία πού ὑπάρχει ἀκόμη δίπλα στήν Μητρόπολι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Παρέλασις ὅπως γίνεται σήμερα δέν ἔγινε βέβαια τότε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁχι, καμμία παρέλασις. Εἶχανε ὅμως κληθεῖ ὅλοι οἱ επίσημοι ξένοι, πρεβουεταί, πρόξενοι, οἱ ὑπουργοί, οἱ δημοτικῆς ἀρχές Ἀθηνῶν Πειραιῶς, τά δημόσια σχολεῖα καί τό ἰδιωτικό Παρθεναγωγεῖο τοῦ ὑπῆρχε ἀπό τότε τοῦ Χέλλ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό Παρθεναγωγεῖο τοῦ Χέλλ πού ὑπάρχει ἀκόμη καί σήμερα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Αὐτός ὁ Τζώρτζ Χέλλ, ἦτανε ἓνας ἀμερικανός ἰεσαπόστολος πού ἔδρυσε τό πρῶτο σχολεῖο θηλέων στήν Ἀθήνα, πρὶν ἀκόμη γίνῃ τό Ἀρσάκειο.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Λοιπόν παρέλασις όρφανωμένη δέν έγινε τότε, όμως φαντάζομαι ότι τά σχολεία καί τό Παρθεναγωγείο του χίλλ, θά φύγανε συντεταγμένα από τήν ~~καθημέρι~~ δοξολογία καί θά ξηναναν ένα είδος παρελάσεως.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό ~~παρέλαση~~ όπως δήποτε καί τ τραγουδώντας μάλιστα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τόν 'Εθνικό Ύμνο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι, υπάρχει μιá μαρτυρία του Μπάμπη "Αννινου στά βιβλίο του " Ιστορικά σημειώματα " ότι τότε τό συνηθέστερο σχολικό τραγούδι ήτανε τό περίφημο : "Ω μαπτερόν καί ^{λυγαρόν} ~~καθημέρι~~ σπαθί μου καθώς καί τό άλλο πατριωτικό τραγούδι : Μαύρη είναι ή νύχτα στά βουνά.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Είναι ήραγε γνωστό ποιός έχει γράφει αυτά τά τραγούδια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Για τήν μουσική δέν ξέρω. Ξέρω όμως πολύ καλά ότι ~~αυτά~~ τούς στίχους έχουν γράφει ό Ραγιαβής καί ό Κοκκινάκης, δυό ποιητές του 1830.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Έχω υπ'όφει μου άλλο ένα τραγούδι πού ίσως νά τό λέγανε καί τότε : "Αν δέν κόπτη τό σπαθί μου, ή αίχμη σάν δέν τρυπάει, ή ψυχή δέν λησιμονάει πώς έπλάσθη ελληνική...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι, όχι, όχι. Αυτό είναι μεταγενέστερο καί έχει γραφεί καί συντεθεί στά 1844 στην Κεφαληνία, όταν αρχιζαν οι άγώνες της 'Επτανήσου για τήν "Ενωσι. "Άλλως τε φαίνεται καί από τούς έπομένους στίχους. Τούς θυμάσαι ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί βέβαια τούς θυμάμαι. Τών έχθρών μισώ τά δώρα - δέν τά θέλω ής τά κρατήσουν - τούς μισώ κι'ής μέ μισήσουν - προσπιμώ τήν φυλακή... "Εφεις δίκαιο. φαίνεται από τούς στίχους ότι αυτό τό τραγούδι άπευθυνότανε σε πλούσιο άφέντη, στον έγγλέζο πού είχε τά 'Ιό νια νησιά καί όχι στον Τουρκο. Άλλως τε δέν πρέπει νά ξεχνάμε ότι εκείνη τήν εποχή, ένατόν τριάντα χρόνια πριν, τό τραγούδι έρχότανε από τά 'Επτάνησα κυρίως, όπως έχουμε τόσες αποδείξεις καί κυρίως τό περίφημο ; Ποιά είν' εκείνη πού κατεβαίνει...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιά είναι εκείνη - που κατεβαίνει - άσπροντυμένη - άπ'τό βουνό... Μιά και τό θυμηθήκαμε και τό 'φερε ή κουβέντα δέν θά ήτανε άσσιοπο να μάς τό τραγουδοῦσε ή Κλειώ ή καλή μας φίλη και συνεργάτις...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Ποιά είν'εκεινη που κατ εβαίνει άσπροντυμένη άπ'τό βουνό...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις κάτι αγαπητέ μου Γιάγκο ; Τήν περασμένη Κυριακή, είπαμε μιάν άνακρίβεια που είχε τήν καλωσύνη μιá άκροάτριά μας να τήν διορθώση μ'ένα τηλεφώνημά της.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Σοβαρή άνακρίβεια ;
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι και πολύ σοβαρή. Δέγαμε για τίς θμορφες γυναίκες της παληάς 'Αθήνας και μιλήσαμε για τήν κόρη του καπνεμπόρου 'Αλεξάνδρου Δημητρακοπούλου, τήν θμορφη Σμαρώ.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τό θυμάμαι. Τήν Σμαρώ Δημητρακοπούλου, που είναι σήμερα κυρία Σμαρώ 'Ανεζίνη. Και μάλιστα θυμάμαι ότι έλεγες πως τό μέγαρο του Δημητρακόπουλου, που βρισκότανε στην γωνία Χέυδεν και Πατησίων, είναι από τά λίγα άρχοντικά της παληάς 'Αθήνας που δέν κατεδαφίστηκε για να παραχωρήση τήν θέσι του σε πολυκατοικία.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτή είναι ή άνακρίβεια. Μου τηλεφώνησε μιá δεσποινίς, ή Βικτωρία Κούτση που κάτι θά ξέρη φαίνεται και με έ πληροφορήσε ότι στην θέσι του μεγάρου Δημητρακοπούλου, ύφώνεται τώρα μιá καταπληκτική πολυκατοικία. Σου έλεγα μάλιστα, να περάσης άπ'έκει να ίδης τό παλιό σπίτι και ή δεσποινίς Κούτση, μου είπε να σου πω να μην περάσης γιατί δέν θά τό βρης.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Νομίζω πως δέν είναι τόσο σπουδαία ή άνακρίβεια. Πάντως ή δεσποινίς Βικτωρία Κούτση, με τήν προθυμία της, με γλυτώνει από ένα κόπο. Τήν εύχαριστούμε νομίζω.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όπως δήποτε τήν εύχαριστοῦμε, ἀλλά μιά καί ἤρθε πάλι κουβέντα γι' αὐτό τό ἐκπληκτικό μέγαρο, θυμᾶμαι ὅτι ἡ εἴσοδος του ἦτανε ἐπί τῆς ὁδοῦ κέϋδεν. Μιά μεγάλη δρύϊνη πόρτα πού ἄνοιγε σέ μιά μεγαλοπρεπέστατη εἴσοδο μέ ἑπτά ὀκτώ μαρμαρένια σιαλοπάτια. Δεξιά καί ἀριστερά στό ἐπάνω πλατύσκαλο ἦτανε δυό τεράστια ἀγάλματα, δυό μπροσντζινες μαυρες γυναῖκες, μέ δυό φανάρια στά ὑψωμένα τους χέρια.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Εἴσοδος μεγαλοπρεπῆς καί ἐπιβλητικῆ. "Όμως μέ τήν εὐκαιρία αὐτή πού θυμηθήκαμε τήν οἰκογένεια τοῦ Δημητρακοπούλου, θυμᾶμαι καί κάτι ἄλλο. Ἡ σύζυγος τοῦ Ἀλέξανδρου Δημητρακοπούλου, ἦτανε κόρη Μελαχροίνου ἀπό τήν Κωνσταντινούπολι καί εἶχε ἀδελφὸ τῆς τὸν περ' ἄφημο Ὀδυσσεῖα Μελαχροινό, τὸν ποιητὴ ὅπως μοῦ εἶχες πεῖ ἄλλοτε.

ΒΛΑΔΕ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί, τὸν Ὀδυσσεῖα Μελαχροινό, πού ἦτανε ποιητῆς καί ἐφευρέτης μηχανῶν καί λέξεων. "Εβγαζε καί μιά μικρὴ ἑφημερίδουλα πού τήν τιτλοφοροῦσε : Μελαχροινῆ καί εἶχε κάτω ἀπὸ τὸν τίτλο τῆς ἓνα κλασσικὸ δίστιχο :

Ἀντίδια, μαρούλια, ραδίλια κι' αὐγά
καί μιά ἑφημερίδα ἐκδίδω γοργά...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δηλαδή δέν ἦτανε πολὺ στά καλά του αὐτός ὁ ποιητῆς...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ενας ἀγαθὸς καί πρῶτος μισότρελλος. Ζοῦσε μέ τήν οἰκογένεια τῆ ἀδελφῆς του πού ἦτανε βαθυπλουτη καί δέν εἶχε παρμιὰ βιωτικὴ ἀνάγκη. "Ετσι ἔκανε τὰ κέφια του ἢ μᾶλλον τὰ κέφια τῆς τρέλλας του καί ἔγραφε ποιήματα. "Όταν στά 1914 κηρύχτηκε ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, ὁ Μελαχροινὸς πού ἦτανε φανατικὸς γαλλόφιλος, ἔγραψε ἓνα ποίημα γιὰ τήν Γαλλία. "Αν θέλῃς διάβασέ το.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (Διαβάζει) Βόηθα θεέ μου τήν Γαλλία
πού ἔχει τόσα μεγαλεῖα
καί γυναικῶν μεγάλη ποικιλία
πού δέχοντα τὸν ἔρωτα ὄχι μέ δυσκολία...

Βόηθα θεέ μου τήν Γαλλία
 καί ἄς μὴν δείξῃ ὁ στρατός της μιά δειλία
 κι' ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ἐσιότῃσε τίς θρῆνες στήν Στυμφαλία
 ἄς σιοτώσουν κι' οἱ Γάλλοι τοὺς Γερμανοὺς μ' εὐκολία.
 Γιὰ τοὺς γάλλους αἰσθάνομαι μεγάλη φιλία
 ἔχω διαβάσει τόσα γαλλικὰ βιβλία

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚ. Καί σ' αὐτό τό σημεῖο ὁ Μελαχροινός σταματοῦσε. Τὸν ἐρωτοῦσαν οἱ
 ἀκροατές του : Δέν ἔχει ἄλλο ; Δέν τελειώνει καλᾶ... Καί ὁ Με-
 λαχροινός ἀπαντοῦσε : Δέν τό τελείωσα ἀκόμη. Θά τό συνεχίσω
 αὐριο γιατί μέ κόβρασε πολύ. Καί θυμᾶμαι πολύ καλᾶ ὅτι ὁ
 Λάσκαρης, ὁ γνωστός κωμωδιογράφος τῆς ἐποχῆς τοῦ εἶπε μιά μέ-
 ρα : Θέλεις Ὀδυσσεᾶ νά στο τελειώσω ἐγώ ; Μάλιστα, ἀποκρίθη-
 κε ὁ Μελαχροινός. Καί ὁ Λάσκαρης συνεπλήρωσε τό ποίημα ὡς ἐ-
 ξῆς : Θεέ μου βόηθα τήν Γαλλία-- καί ἐδῶ τό ποίημα τελειώνει.
 Παῦλα καί τελεία...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Θύμωσε ὁ Μελαχροινός ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ἄπ' ἐναντίας ἐνθουσιάζομαι καί ἔγραψε καί τό τελευταῖο δίστιχο
 γιὰ νά ὀλοκληρωθῇ τό ἀριστούργημά του. Ὅμως αὐτός ὁ Μελαχροι-
 νός ἦτανε τύπος τοῦ καλοῦ κόσμου, τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας καί
 ὅπως ἔλεγε καί ὁ ἴδιος : Εἶμαι τοῦ καλοῦ κόσμου τό ἀνφάν
 γιατί - πού δέν ὑπῆρξε κανένας ἄλλος ποτέ... Φυσικᾶ δέν γινό-
 τανε ἐκδρομή πού νά μὴν προσμαλοῦσαν τόν Μελαχροινό...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Ἦτανε τῆς μόδας τότε οἱ ἐκδρομές. Οἱ οἰκογενειακές ἐκδρομές
 ἐννεῶ πού ἀρχίζανε πάντα τέτοια ἐποχή, κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνός
 Μαρτίου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Μάλιστα, τὰ περὶ φημα " Πίν - Νίν " πού εἶχανε δημιουργήσει
 καί ἕνα σχετικὸ ρῆμα. Τὴν προσεχῆ Κυριακὴ θά πικνιάρωμε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Ἀλήθεια ; Ποῦ ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Λέμε νά πάμε στὰ Μελίτσια. Θά πάμε μέ τόν σιδηρόδρομο ἕως
 τό Μαροῦσι καί ἀπ' ἐκεῖ μέ τὰ γαῖδουράκια στὰ Μελίτσια...
 Ἡ γαῖδουροκαβαλλαρία ἦτανε τό ἀγαπημένο σπόρ τῆς ἐποχῆς.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι τί θά γινότανε μέ τίς κυρίες καί ντεμουαζέλλες μέ τά μακρούά φουστάνια πού θά παβαλλιεύανε τά γαϊδουράκια.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Οί Παρουσιδότες περιμένανε κάθε Κυριακή πρωί τούς ἐκδρομείς ἀπό τήν Ἀθήνα στόν σταθμό τοῦ σιδηροδρόμου. Ξέρανε ὅτι θά βγάζανε καλό μεροκάματο νοικιάζοντας στούς ἀθηναίους ὑποζύγια γιά τά Μελίσια. Καί μάλιστα, μιᾶ φορά ὁ Μελαχροινός εἶχε μιᾶ σοβαρή ἀντίρρηση. Γιατί νά τά λένε ὑποζύγια τά γαϊδουράκια ; ἐρώτησε. Πῶς νά τά λένε ; Ἀφοῦ δέν εἶναι ἄλογα, δέν εἶναι ἔ π π ο ι δέν μποροῦν νά τά ἀποκαλοῦν ἔ π π ο ζ ὑ γ ι α, ἀλλά ὀ ν ο ζ ὑ γ ι α ἢ χυδαῖστί, γαϊδουροζύγια...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πολύ φυσικό ἀφοῦ ὁ ποιητής Μελαχροινός ἦτανε καί κατασκευαστή μέων λέξεων.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Οί ἀνοιξιότικες ἐκδρομές ἐπέλην τήν ἐποχή τοῦ 1910, ἦτανε ἡ προσφιλέστερη διασκέδασις τῶν ἀθηναίων. Τό τραγοῦδι ἔδινε κι' ἔπαιρνε καί μπορῶ νά σοῦ πῶ Γιάννη, ὅτι τά τραγοῦδια τότε τῶν ἐπιθεωρήσεων, περδίζανε τήν διάδοσί τους καί ἀπό τίς ἐκδρομές...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό φαντάζομαι αὐτό. Κάποιος θ' ἔρχιζε νά τραγουδᾷ ἕνα ἐπιθεωρησεακό τραγοῦδι, θά τό συνέχιζε ἄλλος καί στό τέλος ὅλοι μαζί θά τραγουδοῦσανε, ἄλλος σωστά, ἄλλος φάλτσα, μί τραγουδοῦσανε καί τό τραγοῦδι μαθευότανε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὡπως τό περβόνημο ἐκεῖνο τραγοῦδι τοῦ 1910 : Τόν κόσμο θ' ἀφήσω καί θ' αὐτοκτονήσω... πού θ' ἀξίζε νά τό ἀκούσαμε μέ τήν φωνή τῆς Κλειῶς.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Τόν κόσμο θ' ἀφήσω
καί θ' αὐτοκτονήσω
τήν πλάκα τοῦ τάφου ζητῶ...
Κορίτσι μου στάσου
τί κάνεις στογάσου
δέν εἶναι καθόλου σωστό...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Σέ μία ἐκδρομή λοιπόν στήν κελιδονοῦ τῆς Κηφισιάς, μετέτρεχε καί ὁ Μελαχροινός. Σοῦ εἶπα ὅτι τό προσκαλοῦσαν τακτικά γιά νά διασπιδάζουν μαζί του, κάνοντας ὅτι τόν θαυμάζουν. Οἱ κυρίες τῆς συντροφιάς, ὅταν ὁ Μελαχροινός ἀπήγγελλε αἰσθηματικά ποιήματα, ἔκαναν πῶς λιποθυμοῦσαν.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Ναί, μοῦ τό ἔχεις πεῖ κάποτε αὐτό. Καί ὁ Μελαχροινός ἐφρόντιζε νά ἔχη στήν τσέπη του ἕνα μπουκαλάκι μέ αἰθέρα γιά νά ξελιποθυμᾷ τίς κυρίες πού λιποθυμοῦσαν.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Σ' αὐτήν τήν ἐκδρομή λοιπόν στήν κελιδονοῦ, ὁ Λάσκιαρης, ὁ αἰώνιος εὐθυμολόγος τῆς παλαιῆς ἐποχῆς, ἐδημιούργησε ἕνα ζήτημα. Εἶχανε στρώσει τραπεζομάνδηλα στό γρασίδι τῆς ἐσοχῆς, εἶχανε ἀδειάσει τά καλόθια μέ τά τρόφιμα καί τρώγανε ὅταν ὁ Λάσκιαρης εἶπε : Δέν εἶναι ὀρθόν, ἐκεῖς οἱ Ἕλληνες πού ἔχομε τόσο ὠραία γλῶσσα νά χρησιμοποιοῦμε τόν ἀγγλικό ὄρο Πίν-Νίν γιά τίς ἐκδρομές μας. Πρέπει νά εὐρεθῇ μία νέα λέξις.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Μαντεύω τήν συνέχεια. Θά τό ἀκουσε αὐτό ὁ Μελαχροινός πού εἶχε τήν μανία γιά καινούργιες λέξεις καί θ' ἄρχισε νά συλλογίζεται πῶς νά μετονομασθῇ τό Πίν - Νίν ἐλληνικά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ἀκριβῶς ἔτσι ἔγινε. Τραβήχ ηκε ἀπό τήν συντροφιά κάτω ἀπό ἕνα πλάτανο καί βγάζοντας χαρτί καί μολύβι ἄρχισε νά γράφῃ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Βρῆκε καμμιά καινούργια λέξι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ὑστερα ἀπό ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, ὁ Μελαχροινός εἶχε βρεῖ πέντε λέξεις γιά ν' ἀντικατασταθῇ τό ἐγγλέζικο Πίν - Νίν. Τίς ἔχω σημειώσει ἐδῶ. Διάβασέ της Γιάγνο νά τίς ἀκούσουνε καί ὄσοι μᾶς ἀκούθῃ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Ν' ἀντικατασταθῇ τό βαρβαρόφωνο Πίν - Νίν ὡς ἐξῆς : κλοερὸν γεῦμα... καί ἐξηγοῦσε, διότι γίνεται ἐπάνω εἰς τήν χλόη
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Φυσικά οἱ ἄλλοι εἶχανε ἀντιρρήσεις. "Ὁχι, δέν εἶναι σωστό, τοῦ εἶπανε, γιατί σήμερα κανένας δέν λέει χλόη τό γρασίδι.

παραπονιούνται για την άριβεια της ζωής, ενώ τότε...

ΗΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ Πάεσ'ρο, ξέρω τί έννοεε ό κύριος Γιαννουκάκης. Τό παληό άθηναίλιο τραγούδι : Στης άριβειας τόν παιρό...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ ~~άριβεια άριβεια άριβεια άριβεια άριβεια άριβεια~~ Άφου τό κατέλαβε λοιπόν ό Ητουφεζιάδης, ές μ'ας τό πη :

ΗΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (μέ πλόνο μόνο) Στης άριβ- έντε βρέ στης άριβειας τόν παιρό (όίς) έπαντρεύτηκα με' έγώ. Καί μου δδ - έντε βρέ καί μου δδσαν μιά γυναίκα (όίς) πού τρωγε για πέντε δέκα.

"Αντρα μου - έντε βρέ έντρα μου θέλω φουστάνι (όίς) γύρω γύρω με γαϊτάνι έντρα μου - έντε βρέ έντρα μου θέλω καπέλλο (όίς) γύρω γύρω νά 'χη βέλο.

"Αντρα μου - έντε βρέ έντρα μου θέλω μποτίνια (όίς) καί γοβάκια καί σπαρνίγια

(Καί συνεχίζεται στην άοχήστρα του Καπνίσση τό Εθιο μοτίβο χωρίς διακοπή κειμένου, έτσι για λίγη έλλαγή).

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις λοιπόν Γιαννίδη μου ότι ή άριβεια ήτανε πιο χαρακτηριστική τότε, έως γιατί ό κόσμος κέρδιζε πολύ λιγώτερα. Γι'αυτό ό έντρας ήτανε έιφυλακτικός στον γάμ

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ φορότανε τά έξοδα της συζύγου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Άσφαδες, τίς άξιόσεις. "Αντρα μου θέλω καπέλλο, έντρα μου θέλω μποτίνια...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί γοβάκια καί σπαρνίγια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ο Σουρης, ό χαριτωμένος εκείνος σατυρικός χρονογράφος στον όποτον χρωστάμε τόσα καί τόσα από την παληά έποχή βάσει μιá καπέλλα της έποχής νά προσπαθή νά τυλίξη έναν

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όμως μέ αυτό τό τσ'μπι - τσίμπι τόν αποτρελλάνανε, γιατί από τήν επομένη άρχισε νά λαμβάνη γράμματα, τηλεγραφήματα κάρτ ποστάλ πού τόν συνέχαιραν γιά τήν δημιουργία τής νέας λέξεως. Είε λάβει γράμμα του καθηγητού του Πανεπιστημίου του Μιστριώτη - φεύτικο βέβαια - πού τόν άνεικήρυσσε άναμορφωτήν τής γλώσσης, γράμμα του Ψυχάρη πού πού του έγραφε :
Είσαι σπουδαίο μά τό ναί - βρέ όδυσσεά Μελαχροινέ -
'Η γλώσσα σου έχει χάρι - ήκου 'το από τόν Ψυχάρη...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πώς νά μήν τρελλαθή ό χριστιανός ; Καί φυσικά σ'αυτές τίς έκδρομές θά φούντωνε καί τό όμαδικό τραγούδι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ιδίως όταν ύπήρ γε στήν συντροφιά καμμιά χήρα πού τής τραγουδούσανε όλοι μαζί : Χήρα ν'άλλάξη τό όνομα...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) Χήρα ν'άλλάξης τ'όνομα
Χήρα νά μή σε λένε...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό τελευταίο γράμμα πού έλαβε τότε ό Μελαχροινός, τόν έκανε νά κλειστή μιá έβδομάδα στό σπίτι του χωρίο νά ξεμυτίση.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιατί αυτό ; Καμμιά άπειλή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Από τήν άγγλική πρεσβεία. Τόν είδοποιούσε - δηθεν → ό γραμματεύς τής πρεσβείας, ότι θά έτιμωρείτο διότι προσπαθούσε νά έξοντώση τήν άγγλική γλώσσα... Καί κατέληγε ότι ή 'Αγγλική Κυβέρνησις θά έστελνε στόλο στόν Πειραιά γιά νά ζητήση έπανόρθωσι γιά τό μίσος αυτό. Κατά σύμπτωση τήν επομένη κατέπλευσε στό Νέο Φάληρο μιá μοτρα αγγλικού στόλου καί ό Μελαχροινός τρομοκρατήθηκε κυριολεκτικά. Πού νά βγῆ από τό σπίτι του... Τόν είδοποιούσανε ότι θά πήγαιναν έκδρομή στό Πέραμα καί ό Μελαχροινός ρωτούσε : Στο Πέραμα ; "Έχει θάλασσα εκεί ;
"Έχει, του λέγανε. Δέν πάω...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Βρέ τόν κακομοίρη τόν ποιητή... Κι'έμεινε μιá εβδομάδα στό σπίτι του.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Εως ὅτου ἔφυγε ὁ ἀγγλικὸς στόλος. Καί ἡ ἐπόμενη ἐκδρομὴ
ἐγίνε στήν ἀπροθαλασσιὰ τοῦ Σικεραμαγιᾶ, ὅπου ἐπῆγε ὁ Μελαχροι-
νός καί ὅπου ὁ Λάσκιαρης - πάλι ὁ Λάσκιαρης - ἀπήγγειλε ἕνα ποί-
ημα δι' αὐτοῦ, σάν ἀπαντησι τοῦ Ὀδυσσεῆα στήν Ἀγγλία.
Διάβασέ το ἐσύ Γιαγιό.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (Διαβάζει) Ὡς Ἀγγλία, δέν προῦνται στήν Ἑλλάδα οἱ ποιηταί
καί τὰ ἐγγλέζικα καράβια πού μᾶς κάνουν τὰ τσαγνά
ὁ Μελαχρινός στό λέει πού δέν σιιάζεται ποτέ
καί σοῦ δίνει δύο μουντζες ἀπό τόν Σικεραμαγιᾶ...
Φαντάζομαι ὅτι ὁ Μελαχρινός θά ἐνθουσιάστηκε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ὅμως ὄχι. Πησίασε τόν Λάσκιαρη καί τοῦ εἶπε σιγά : Ὁρατο
εἶναι, μά δέν ὑπάρχει λόγος νά προικαλοῦμε τήν Ἀγγλία...
Φυσικά ὅλοι οἱ ἄλλοι τῆς συντροφιάς τοῦ ἔδωσαν θάρρος καί
ὁ ποιητής συνῆλθε. Ἐφαγε καί ἤπιε κατὰ κόρον, ἀπήγγειλε νέα
του ~~κατά~~ στιχοιργήματα καί ὁ Μελαχρινός ἠσύχασε πιά ὀρε-
στινά.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὅχι ἀπ' ὅλα αὐτά ἀγαπητέ μου Δημήτρη, βλέπω ὅτι ἡ παλιὰ Ἀθήνα δέν
ἔκανε τίποτε ἄλλο παρά νά ζητᾶ θύματα γιά νά διασπιδάξῃ εἰς
βάρος των...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅχι ἀπριβῶς ἔτσι, μά ὅταν βρισκότανε κανένας πού τό ἤθελε τό
πεῖραγμά του, αὐτός δέν γλύτωνε. Κάποιος τόν ἔφερνε στήν συν-
τροφιά καί τό γλέντι ἔρχιζε. Μά ὅταν μιὰ ἐκδρομὴ γινότανε σέ
παραθαλάσσιο μέρος, ὅπως ἡ προηγούμενη στόν Σικεραμαγιᾶ, τότε
καί τὰ τραγούδια ἦτανε θαλασσινά...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἐρχότανε ἡ ἐμπνευσις ἀπό τήν θάλασσα... Ἔτσι δέν εἶναι ;
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἔτσι Γιαγιό μου. Καί ἀπό θαλασσινά τραγούδια, ἄλλοτίποτε,
ὅπως τό περ' ὄρημο : Στήν βάρια μέσα πού θά μᾶς θυμίσῃ τώρα ἡ
φίλη μας ἡ Κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Συνοδεῖα πιάνου) Στήν βάρια μέσα...
ἀγναλισμένοι

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.